Číslo jednací: 5Af 88/2014 - 64-74

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **M. B.,** zastoupen JUDr. Andreou Vikovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2014, č. j.: 23824/14/5000-14503-710158,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Odvolací finanční ředitelství (dále jen „žalovaný“) změnilo k jeho odvolání exekuční příkaz na přikázání jiné pohledávky vydaný Finančním úřadem pro Prahu 1 (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 1. 2009, č. j. 6268/09/001941103446, k vymožení vykonatelného nedoplatku v částce 2 735 634,74 Kč (dále jen „exekuční příkaz“). Žalovaný výrok exekučního příkazu změnil tak, že zpřesnil výrok na str. 7 exekučního příkazu, přičemž celková částka nedoplatku zůstala nezměněna. Ve zbytku odvolání zamítl a exekuční příkaz potvrdil.

Ze správního spisu vyplývá, že exekučním příkazem správce daně nařídil podle § 73 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), daňovou exekuci přikázáním pohledávky, kterou měl dlužník (žalobce) za poddlužníkem (M. H.) z právního důvodu:

Smlouva o nájmu nebytových prostor ze dne 31. 6. 2007 uzavřená mezi M. B. (nájemce) a M. H. (pronajímatel). Předmětem pronájmu byly nebytové prostory budovy č. p. 1850, ulice S. Hellera, Vlašim. Daňová exekuce postihla tuto pohledávku v částce vykonatelného nedoplatku 2 735 634,74 Kč.

Proti exekučnímu příkazu podal žalobce odvolání ze dne 2. 2. 2009, ve kterém namítal, že odvoláním napadený exekuční příkaz je nesprávný a nezákonný, neboť daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkazu, ještě nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím a v souladu s § 47 zákona o správě daní a poplatků došlo k promlčení lhůt pro pravomocné vyměření či doměření daně. Vzhledem k tomu, že příslušenství daně sleduje její osud, tyká se promlčení i výměru na penále. V odvolání žalobce rovněž uvedl, že neukončení daňových řízení bylo způsobeno chybou správce daně při doručování písemností (platebních výměrů, rozhodnutí o odvolání a dalších podobných rozhodnutí vydaných v rámci konkrétních daňových řízení), které nebyly žalobci doručeny, neboť písemnosti přebíral zřejmě někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost Banco – Casino, a. s., na adrese Praha 1, Na Příkopě 959/27. Žalobce proto navrhoval exekuční příkaz zrušit.

K odvolání žalobce Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu v části změnilo exekuční příkaz rozhodnutím ze dne 30. 6. 2009, č. j. 8576/09-1500-105418, a ve zbytku odvolání zamítlo.

Proti rozhodnutí o odvolání podal žalobce dne 28. 8. 2009 žalobu k Městskému soudu v Praze, o níž soud rozhodl rozsudkem ze dne 31. 1. 2014, č. j. 8 Ca 231/2009-70-74, tak, že zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Městský soud rovněž odkázal na závěry téhož soudu učiněné v rozsudku ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 Ca 372/2008-57-61, kterým zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21. 7. 2008, č. j. 11132/08-1500-105418, jenž se týkalo téhož žalobce a vycházelo z obdobných skutkových okolností. Proti novému rozhodnutí vydanému po zrušujícím rozsudku č. j. 8 Ca 372/2008-57-61 žalobce podal novou žalobu ke zdejšímu soudu, která je vedena pod sp. zn. 6 Af 4/2014.

II. Obsah žaloby

Žalobce v žalobě uvádí, že správce daně před vydáním napadeného rozhodnutí doplnil dokazování. Přitom vyšel mj. z dokazování provedeného pro účely navazujícího řízení po zrušujícím rozsudku městského soudu ve věci sp. zn. 8 Ca 372/2008. Žalobce namítá, že žalovaný svým postupem porušil § 115 odst. 2 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, neboť ho neseznámil před vydáním rozhodnutí o odvolání se zjištěnými skutečnostmi a důkazy a neumožnil žalobci, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, případně navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Tento postup žalovaného mohl mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Žalobce dále tvrdí, že během řízení nebylo prokázáno, že všechny sporné písemnosti byly žalobci doručeny, ale naopak z důkazů vyplynulo, že nebylo doručováno řádným způsobem. Žalobce nadále trvá na tom, že mu nebyla doručena rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 1 až 5, ani rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacích řízení proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 9 až 19, ani

rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 20 až 71, pod položkou 002 – pořadí 1 až 21 a pod položkou 003 – pořadí 1 až 5. Dále správce daně žalobci nedoručil výzvy dle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 9 až 19.

Tvrzení uvedená v napadeném rozhodnutí u položky č. 001 – pořadí 1 až 5 neodpovídají skutečnosti a obsahu spisu, pořadí šesti platebních výměrů neodpovídá exekučnímu příkazu a žalovaný nespecifikuje, která rozhodnutí o odvolání proti těmto výměrům byla doručena dne 26. 11. 2004 a která 11. 8. 2004. Žalovaný sice u dat doručení 11. 8. 2004, 22. 11. 2004, 26. 11. 2004, 21. 12. 2004, 25. 11. 2004, 17. 2. 2005, 10. 5. 2005, 20. 7. 2005, 23. 8. 2008 a 3. 3. 2006 doplnil čestné prohlášení, že shora uvedené písemnosti doručil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb – České pošty, s. p., ovšem své tvrzení ničím nedoložil. Pokud žalovaný jako důkaz odkazuje na dodejky, žalobce opakuje, že na nich uvedené podpisy nepatří jemu a příslušné písemnosti nikdy nepřevzal. Žalobce rovněž upozorňuje, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 21. 7. 2008, které zdejší soud zrušil rozsudkem sp. zn. 8 Ca 372/2008, uvedl datum 8. 9. 2003 jako den doručení rozhodnutí pol. 001 pořadí 1 exekučního příkazu, zatímco v napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí den 11. 8. 2004. Ohledně data 3. 3. 2006 žalobce tvrdí, že tento den žádnou písemnost nepřevzal a nadto žalovaný v prvním rozhodnutí o odvolání uvedl, že v tento den správce daně doručil veřejnou vyhláškou v souladu s § 19 zákona o správě daní a poplatků.

Žalobce namítá, že veškeré doručování veřejnou vyhláškou bylo v žalobcově případě nezákonné, neboť správci daně byl v době doručování všech písemností znám žalobcův pobyt (viz dopis ze dne 31. 10. 2003, kterým žalobce správci daně sdělil svou adresu pro doručování a jež platila až do sdělení nové adresy dopisem ze dne 10. 3. 2006). Žalovaný si je nezákonnosti doručování veřejnou vyhláškou vědom, neboť v napadeném rozhodnutí tento způsob doručení účelově označuje za nadbytečný, neboť písemnosti byly již dříve doručeny fikcí dle § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků. Žalovaný však tyto písemnosti nekonkretizuje. Ohledně data 3. 3. 2006 žalovaný dále ve vyjádření k žalobě vedené pod sp. zn. 8 Ca 231/2009 uvedl, že k uložení na poštu mělo dojít 23. 11. 2005, což žalobce v replice zpochybnil, neboť veškerá tato rozhodnutí byla dle exekučního příkazu vydána až 8. 12. 2005, tudíž je správce daně nemohl doručovat v listopadu 2005. Ve vyjádření ze dne 7. 4. 2014 k žalobě vedené pod sp. zn. 6 Af 4/2014 žalovaný nově argumentuje, že rozhodnutí u pol. 002 pořadí 1 až 21, č. 003 pořadí 2, č. 003 pořadí 3 až 5 byla doručena 9. 1. 2006 a o této skutečnosti má důkaz v podobě vrácené obálky. V žalobou napadeném rozhodnutí však je u těchto rozhodnutí jasně uvedeno datum 3. 3. 2006.

Žalobce dále tvrdí, že ne ve všech (v žalobě specifikovaných) případech mu byly předány kopie dodejek. Stejně tak neobdržel kopie rozhodnutí uvedených pod pol. 001 – pořadí 22 až 42 a pol. 001 – pořadí 43. Žalovaný rovněž neuvádí, která rozhodnutí byla předána osobně a která doručena poštou a tímto tvrzením si nadto protiřečí, neboť na jiném místě uvádí, že všechna rozhodnutí byla doručena poštou. Zároveň není jasné, co žalovaný považuje za doručení osobním předáním, a za toto doručení zcela jistě nelze považovat předání fotokopie rozhodnutí spolu s dodejkou dne 22. 6. 2006 a dne 7. 4. 2006, navíc k tomu nepříslušným orgánem. Exekuční příkaz rovněž obsahuje jako exekuční titul pod položkou 001 výkaz nedoplatků sestavený ke dni 17. 8. 2005, tedy ještě před předáním jeho fotokopie v roce 2006. Výkaz nedoplatků dále obsahuje rozhodnutí 22, 42 a 43, jejichž kopie nebyly žalobci nikdy předány; nelze ho proto považovat za řádný exekuční titul. Žalobce dodává, že v letech 2004 a 2005 nebyly doručeny i další písemnosti, které mohly mít vliv na uplatňování jeho práv. Některé z nich byly žalobci předány v kopiích dne 7. 4. 2006, jiné neobdržel vůbec.

Žalobce proto považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost.

Dle § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků a podle § 92 odst. 5 písm. a) daňového řádu prokazuje doručení vlastních písemností správce daně. Stejně tak žalovaný porušil § 92 odst. 2 a § 8 odst. 1 daňového řádu.

K jednotlivým důkazům, z nichž vycházel žalovaný, žalobce uvádí následující:

1) Sdělení České pošty, s. p. ze dne 21. 3. 2006 neodpovídá skutečnosti, neboť příslušné zásilky žalobci nebyly doručeny, žalobce jejich převzetí nestvrdil svým podpisem a číslem průkazu totožnosti. Sdělení se nadto týká pouze dvou zásilek (údajně doručených dne 17. 2. 2005 a 25. 11. 2005) a pošta své sdělení ničím nedoložila. Ze znaleckého posudku soudního znalce pana PhDr. J. V. ze dne 15. 10. 2008 rovněž vyplývá, že podpis na dodejce ze dne 17. 2. 2005 není podpisem žalobce. Ohledně druhé dodejky žalobce uvádí, že v dané době měl nový průkaz totožnosti, takže číslo občanského průkazu uvedené na dodejce je chybné. Žalovaný sice tvrdí, že rozhodnutí obsahuje písařskou chybu (na místo 25. 11. 2005 se má jednat o 25. 11. 2004), ovšem toto není možné prokázat.

2) Sdělení České pošty, s. p. ze dne 8. 10. 2008 není dostačující, neboť výzva k součinnosti se týkala pouze části písemností, jejichž doručení je sporné. Pošta nedisponovala doručovacími kartami z roku 2004 (eviduje doklady pouze po dobu 3 let), tyto karty nebyly vyžádány za rok 2006 a z roku 2005 pošta poskytla pouze dvě kopie doručovacích karet (ze dne 17. 2. 2005 a 23. 8. 2005). Ke kartě ze dne 17. 2. 2005 viz výše a ke kartě ze dne 23. 8. 2005 žalobce dodává, že je na ní uvedeno číslo jeho starého občanského průkazu, který žalobce v této době již neměl k dispozici (viz sdělení Úřadu městské části Praha 1). Je tedy zřejmé, že doručovací karty obsahují údaje, které neodpovídají skutečnosti.

3) Rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006 a odvolání žalobce ze dne 24. 2. 2006 proti tomuto rozhodnutí. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že žalobce nenapadl pravost podpisů na dodejkách vyjma platebních výměrů uvedených na exekučním příkaze pod položkou 001 pořadí 21, 22 a 45 (správně má být pořadí 20, 21a 44) a položka 001 pořadí 1 až 72 (správně pořadí 1 až 71) byla umístěna na rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006, proti kterému žalobce podal odvolání, v němž namítal nedoručení pouze třech rozhodnutí. Žalobce zdůrazňuje, že rozsah odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva je irelevantní a nelze ho považovat za důkaz o doručení daných písemností. Žalobce podal odvolání z důvodu právní jistoty a byl přesvědčen, že popření doručení, byť pouze některých, písemností musí být dostatečným důvodem pro úspěšnost odvolání. Žalobce dodává, že nikdy nepotvrdil, že mu byla rozhodnutí uvedená v exekučním příkaze řádně doručena, a upozorňuje, že podle dodejky ze dne 17. 2. 2005 mu byla jednou zásilkou doručena rozhodnutí uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 44, pořadí 22 až 42 a pořadí 43. Je tedy zřejmé, že popření doručení rozhodnutí uvedeného pod položkou 001 pořadí 44 se automaticky týkalo všech těchto rozhodnutí.

4) Žádost žalobce o povolení splátkování částky 2 770 463 Kč ze dne 15. 6. 2007. Žalovaný uvedl, že žalobce proti výši nedoplatku nic nenamítal a byl ochoten jej uhradit ve splátkách. Žalobce naopak zdůrazňuje, že v té době nebyl obeznámen se všemi listinami, proto vyjádřil své podivení nad výší nedoplatku, ovšem své dluhy nikdy neuznal a žádost zaslal správci daně pouze z opatrnosti.

5) Sdělení České pošty, s. p. doručené dne 19. 7. 2013, reagující na dotaz správce daně ohledně spolehlivosti její zaměstnankyně paní L. Š. Žalobce především zdůrazňuje, že o existenci tohoto sdělení se dozvěděl až z rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, proti němuž podal žalobu vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 Af 4/2014, a informace o jeho obsahu čerpá pouze z tohoto rozhodnutí. Žalovaný nadto ze sdělení pošty činí závěry, které z něj nevyplývají.

6) Sdělení Úřadu městské části Praha 1, podle něhož vystavil občanský průkaz č. ... (dále jen „nový občanský průkaz“) dne 2. 6. 2005, žalobce jej převzal dne 27. 6. 2005 a téhož dne byl zrušen v systému pro poškození občanský průkaz č. ... (dále jen „starý občanský průkaz“), jehož platnost byla ukončena 28. 6. 2005. Z uvedeného vyplývá, že žalobce zcela prokazatelně nemohl předložit starý občanský průkaz dne 24. 11. 2005 a 23. 8. 2005, jak je uvedeno na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005. Žalovaný však tyto důkazy nezákonně ignoruje.

7) Čestné prohlášení Z. F. ze dne 18. 9. 2008, Z. K. ze dne 2. 10. 2008, M. B. ze dne 22. 9. 2008, všechna s ověřeným podpisem. K okolnostem vzniku těchto prohlášení žalobce sděluje, že dne 18. 3. 2008 proběhlo u správce daně ústní jednání, během něhož žalobce zpochybnil doručení písemností uvedených na osmi dodejkách doručených na adresu M. B., Banco Casino a. s., Na Příkopě 959/27, 110 00 Praha 1. Vzhledem k tomu, že v březnu 2006 žalobce ukončil pracovní poměr ve firmě Banco Casino a. s., sdělil správci daně novou doručovací adresu. Žalobce ovšem písemnosti uvedené na osmi dodejkách nepřevzal a nebyly mu žádným způsobem doručeny. Žalobce proto vyhledal konkrétní osoby, které v roce 2004 a 2005 pracovaly jako ochranka kasina, neboť písemnosti nebyly doručeny ani na recepci. Tyto osoby navrhl jako svědky k prokázání, že paní L. Š. řádně nedoručovala písemnosti určené do vlastních rukou. Správce daně však jejich výslech neprovedl. Žalobce proto opatřil čestná prohlášení těchto osob, v nichž popsaly způsob doručování paní Š. M. B. a PaeDr. Z. K. v čestném prohlášení mj. uvedli, že se podepisovali místo žalobce na doklady předložené doručovatelkou. Tato čestná prohlášení žalobce předložil jako důkazy k žalobám vedeným u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 Ca 372/2008 a 8 Ca 231/2009.

8) Svědecké výpovědi. Žalobce ke svědeckým výpovědím uvádí, že proběhly až v srpnu 2013 po zrušení rozhodnutí žalovaného v řízení sp. zn. 8 Ca 372/2008, přestože žalobce tyto výslechy navrhl již 18. 3. 2008. Žalovaný dále jejich obsah interpretoval zcela zkresleně a účelově. U svědecké výpovědi pana J. V. žalobce zdůrazňuje, že si svědek s odstupem let na podrobnosti doručování nevzpomínal a dále jeho výpověď se týkala doručování v kasinu v roce 2011. Způsob doručování popsaný v čestných prohlášeních nadto pan V. nevyloučil a připustil, že na dodejce ze dne 26. 11. 2004 by mohl být podpis pana K. Svědeckou výpověď Z. F. žalovaný shledal rozpornou s jeho čestným prohlášením z roku 2008, ovšem dle žalobce zcela nedůvodně, neboť pan F. v prohlášení netvrdil, že za žalobce podepisoval doručenky či dodací karty. Naopak je možné, že doručenky za žalobce podepisovala sama paní Š., čemuž ostatně nasvědčuje fakt, že na kartě ze dne 23. 8. 2005 bylo uvedeno číslo starého občanského průkazu, které paní Š. znala z minulosti. Ohledně mírné odlišnosti mezi výpovědí a čestným prohlášením pana F. žalobce dodává, že mohla nastat pětiletým odstupem mezi těmito úkony. Pan F. správnost svého prohlášení potvrdil. I kdyby svědek F. všechny písemnosti poslal neprodleně na recepci, neznamená to, že byly řádně doručeny žalobci do vlastních rukou. Z této svědecké výpovědi jednoznačně vyplynulo, že paní Š. písemnosti řádně nedoručovala.

Výpověď pana M. B. žalovaný rovněž dezinterpretuje a žalobce zdůrazňuje, že tento svědek při výpovědi potvrdil ještě před tím, než mu bylo předloženo jeho čestné prohlášení, že ochranka a obsluha automatů přebírala písemnosti a případně poštovní doklady podepisovala. Svědek potvrdil správnost svého čestného prohlášení a je pochopitelné, že si s odstupem let na některé podrobnosti již nevzpomínal. Jeho výpověď bez pochybností prokázala, že členové ochranky přebírali poštu pro žalobce a podepisovali doručenky. Svědek rovněž nevyloučil, že některý z podpisů na dodejce patří jemu.

Výslech svědka Z. K. nebyl proveden (takže svědek nepotvrdil správnost svého čestného prohlášení), ovšem žalobce nesouhlasí s žalovaným, který jeho čestné prohlášení zcela ignoruje. Rovněž zdůrazňuje, že sám správce daně výslech tohoto svědka zmařil dne 12. 9. 2008 a panu K. bylo v době výslechu 72 let.

K výpovědi paní L. Š. žalobce uvádí, že se jedná o doručovatelku písemností, takže ji nelze považovat za nestranného svědka. Nadto z jejích výpovědí vyplývá, že poštu určenou do vlastních rukou v kasinu nikdo nechtěl přebírat, nedokázala vysvětlit, proč je na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005 uvedeno číslo starého občanského průkazu žalobce, ani proč se podpisy na dodejkách liší. Nadto se zmínila, že poštu předala pracovníku kasina, který ji odnesl do prvního patra a vrátil se s podpisem a číslem občanky. Z její výpovědi rozhodně nevyplývá, že příslušné písemnosti doručovala přímo žalobci. Žalovaný však nesrovnalosti ve výpovědi svědkyně nezohlednil.

Žalovaný tedy na základě svědeckých výpovědí dospěl k nesprávnému závěru, že písemnosti nebyly přebírány tak, jak tvrdí žalobce. Všichni svědci se v podstatných okolnostech shodli, všichni potvrdili (včetně paní Š.), že zaměstnanci se u žalobce střídali a dodejky mohly podepsat i jiné osoby, než vyslechnutí svědci. Správce daně nadto svědkům při výslechu nepředložil všechny dodejky. Žalovaný sice argumentuje, že žádný ze svědků při přebírání písemností neměl k dispozici občanský průkaz žalobce, ani razítko společnosti Banco – Casino, a. s., ovšem tato okolnost je zcela irelevantní pro doručování jeho osobě. Číslo občanského průkazu je uvedeno pouze na dvou doručovacích kartách (ze dne 17. 2. 2005 a 23. 8. 2005), přičemž dne 23. 8. 2005 již žalobce neměl u sebe starý občanský průkaz a sama doručovatelka potvrdila, že předala písemnosti, aniž by jí byl předložen občanský průkaz.

9) Znalecký posudek ze dne 15. 10. 2008 od soudního znalce PhDr. J. V. bez všech pochybností potvrdil, že podpis na dodejce ze dne 17. 2. 2005 nepatří žalobci. Přesto žalovaný uzavřel, že tento posudek není průkazný a nedokazuje, že se nejedná o podpis žalobce. Žalovaný však vyslovil pouze svůj názor, aniž provedl odborné přezkoumání tohoto posudku.

Žalobce dodává, že žalovaný v průběhu odvolacího řízení neprovedl žádný další důkaz (zejména dodejkami) a v napadeném rozhodnutí výslovně neuvádí, že svůj závěr o doručení žalobci opírá právě o dodejky. Nadto dodejky neměly v letech 2004, 2005 a 2006 charakter veřejné listiny a pokud žalobce popřel jejich pravost, žalovaný na jejich základě nemohl dokládat doručení písemností. Přitom i laikovi musí být zřejmé, že se podpisy na jednotlivých dodejkách navzájem liší a není možné, aby patřily jedné osobě. Rovněž tyto podpisy neodpovídají podpisům žalobce uvedeným např. na odvolání proti exekučnímu příkazu. Dodejka s datem převzetí 11. 8. 2004 neobsahuje správnou adresu pro doručování a v daňovém spise není založen její originál. Dodejka, kterou mělo být doručeno rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001

pořadí 1 a 2, rovněž neobsahuje správnou adresu pro doručování a datum doručení je nečitelné.

Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že ačkoliv se nepodařilo odstranit veškeré nesrovnalosti, bylo prokázáno (zejména na základě svědeckých výpovědí), že k doručování docházelo řádným způsobem. Žalovaný při hodnocení důkazů porušil § 8 odst. 1 daňového řádu, většinu z důkazů ignoroval a nezohlednil, že svědecké výpovědi prokázaly pravý opak, tedy že nebylo doručováno řádně. Žalovaný rovněž nespecifikuje, jaké „veškeré nesrovnalosti“ se nepodařilo odstranit (kromě uvedení čísla starého občanského průkazu na doručence ze dne 23. 8. 2005) a v této části je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Časovou prodlevu, které se žalovaný dovolává, přitom nezpůsobil žalobce, ale žalovaný.

Žalovaný rovněž porušil § 115 odst. 2 daňového řádu a neumožnil žalobci vyjádřit se k důkazům již během odvolacího řízení a navrhnout další důkazní prostředky. Žalobce proto navrhuje, aby v průběhu soudního řízení byl proveden důkaz znaleckým posudkem pro posouzení pravosti podpisu žalobce na dodejkách ze dne 11. 8. 2004, 26. 11. 2004, 21. 12. 2004, 25. 11. 2004, 17. 2. 2005, 10. 5. 2005, 20. 7. 2005 a 23. 8. 2005, a dále výslech pana K. Žalobce tyto důkazy navrhl již během řízení vedeného pod sp. zn. 6 Af 4/2014, žalovaný s nimi byl obeznámen (jak vyplývá z vyjádření k žalobě z dubna 2014), ovšem nijak je nepromítl do napadeného rozhodnutí.

Žalobce shrnuje, že z důvodu nedoručení písemností nebyla pravomocně ukončena daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkazu, a proto došlo k uplynutí lhůty pro vyměření či doměření daně stanovené v § 47 zákona o správě daní a poplatků. Vzhledem k tomu, že se jedná o lhůtu prekluzivní, správce daně a žalovaný byli povinni k zániku práva přihlédnout z úřední povinnosti. Tímto postupem žalovaný porušil rovněž § 73 zákona o správě daní a poplatků, neboť výkaz nedoplatků nemůže být vykonatelný, pokud nejsou vykonatelné všechny nedoplatky v něm uvedené.

Žalovaný sice argumentuje, že v důsledku provedení zajišťovacích a exekučních úkonů nebylo promlčeno právo vymáhat daňové nedoplatky, neboť tyto nedoplatky byly splatné od října 2003 do července 2007, ovšem dle žalobce tyto nedoplatky vůbec nenabyly právní moci. U rozhodnutí pod položkou 004 pořadí 2 až 25 se jedná o platební výměry na daňové penále, ovšem vzhledem k tomu, že jde o příslušenství nedoplatků, které byly v té době prekludovány dle § 47 zákona o správě daní a poplatků, jsou prekludovány i nedoplatky na penále. Žalobce namítá, že žalovaný svým postupem porušil i základní zásady daňového řízení.

Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uznává, že nevydal speciální písemnost, v níž by žalobce seznámil s provedenými důkazy, ovšem odmítá, že by mu tyto písemnosti nebyly známy z průběhu řízení. Žalobce se zúčastnil výslechu svědků, z odpovědi České pošty, s. p. nevzešly žádné nové informace (vzhledem k časové prodlevě), během výslechu paní Š. byl žalobce seznámen s tím, že má žalovaný ověřeno (na základě sdělení Úřadu městské části Praha 1), že je na jedné z doručovacích karet uvedeno číslo starého občanského průkazu.

Znalecký posudek a čestná prohlášení správci daně předložil sám žalobce. Žalovaný tedy neporušil § 115 daňového řádu.

K námitkám proti doručování žalovaný uvádí, že sdělil způsob doručení písemností (prostřednictvím pošty nebo osobně v souladu s § 17 zákona o správě daní a poplatků). U jednotlivých položek je pak uvedeno, že při osobním převzetí kopie rozhodnutí žalobce převzal i kopii dodejky, z čehož vyplývá, že tato rozhodnutí byla doručena poštou. Je pravdou, že žalovaný v napadeném rozhodnutí pochybil, takže údajům k rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu u položky 001 – pořadí 1 až 5 odpovídají údaje v textu napadeného rozhodnutí u položky 001 – pořadí 2 až 6. Ovšem kromě chybně označeného pořadí jsou údaje k jednotlivým rozhodnutím správné, včetně data doručení. Data doručení rozhodnutí o odvolání jsou rovněž z napadeného rozhodnutí zřejmá, a to vzhledem k jejich rozdělení do dvou skupin podle data vydání. Nadto je zřejmé, že rozhodnutí vydané dne 23. 11. 2004 nemohlo být doručeno dne 11. 8. 2004. Podstatné je však zejména to, že tato rozhodnutí byla doručena, jak vyplývá z doručenek. K datu doručení 3. 3. 2006 žalovaný uvádí, že se vztahuje k písemnostem u položky č. 002 – pořadí 1 až 21, č. 003 – pořadí 3 až 5. Tyto písemnosti byly doručeny poštou dne 9. 1. 2006, jak vyplývá z vrácené obálky, a žalovaný pouze z důvodu právní jistoty doručil rovněž veřejnou vyhláškou dne 3. 3. 2006. K doručování veřejnou vyhláškou žalovaný obecně opakuje, že se jednalo o nadbytečný úkon, který nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Ohledně předání kopií dodejek žalovaný uvádí, že rozhodnutí pod položkou č. 001 – pořadí 46 až 71 byla doručována společně s písemností č. j. 174435/05/001911/8126 (výzva dle § 73 zákona o správě daní a poplatků), jejíž kopie včetně dodejky byla žalobci předána dne 7. 4. 2006. U rozhodnutí pod položkou č. 002 pořadí 1 až 21 a č. 003 pořadí 2 až 5 z předávacího protokolu převzetí dodejek sice nevyplývá, ovšem tyto písemnosti byly doručeny společně s písemností č. j. 279162/05/001911/8126, jejíž doručení žalobce nečiní sporným. U písemností pod položkou č. 001 pořadí 22 až 43 žalovaný netvrdí, že žalobci předal jejich kopie, ovšem to nemění nic na skutečnosti, že tyto písemnosti byly doručeny poštou.

Ke spojce „nebo“ žalovaný uvádí, že u písemností, které žalobce převzal osobně, je tato skutečnost zmíněna (jedná se o položku č. 001 pořadí 9 až 19), ve zbylých případech doručoval poštou. Souhrnné uvedení způsobu doručení přitom nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Za osobní převzetí žalovaný považuje skutečnost, kdy se žalobce osobně dostavil ke správci daně, písemnost převzal a převzetí stvrdil svým podpisem. Osobní převzetí je stvrzeno na dodejce, jelikož písemnost byla přichystána k odeslání. Ohledně předání (nikoliv doručení) kopií žalovaný zdůrazňuje, že nejpozději tímto datem byl žalobce prokazatelně seznámen s jejich obsahem, ovšem tuto skutečnost žalovaný nepovažuje za úkon doručení. Žalovaný trvá na tom, že všechny písemnosti byly žalobci doručeny, a neshledává proto nedostatky ani ve výkazu nedoplatků, který považuje za řádný exekuční titul.

Žalovaný je přesvědčen, že bylo prokázáno doručení všech písemností. U sdělení České pošty, s. p. ze dne 21. 3. 2006 připouští, že jeho přílohou nebyly opisy doručovacích karet, ovšem toto sdělení není třeba zpochybňovat, neboť Česká pošta nemá důvod jakkoliv spolupracovat s žalovaným proti žalobci. Ohledně znaleckého posudku žalovaný trvá na tom, že jeho závěr je nejednoznačný, neboť znalec měl k dispozici pouze dva žalobcovy podpisy. U sporného data (25. 11. 2005 versus 25. 11. 2004) je nepravděpodobné, že by se pracovnice

České pošty spletla, neboť citované písemnosti byly ve výzvě identifikovány čísly jednacími, která jsou jedinečná, a k výzvě byly přiloženy kopie příslušných dodejek.

Ačkoliv leží důkazní břemeno ohledně doručení na straně správce daně, žalovaný toto břemeno unesl, neboť předložil řádně vyplněné doručenky. Pokud žalobce tuto skutečnost činí spornou, je na něm, aby ji přesvědčivým způsobem zpochybnil a svá tvrzení prokázal. Pouhé konstatování, že se nejedná o podpis žalobce, dle žalovaného není dostačující. Rovněž je podstatné, že až na jednu nesrovnalost ohledně čísla občanského průkazu, je na dodejce uvedeno vždy správné číslo občanského průkazu. Pokud žalobce tvrdí, že písemnosti za něj přebíral někdo jiný, nevysvětlil, jak je možné, že měl u sebe žalobcův občanský průkaz.

Ohledně sdělení České pošty, s. p. ze dne 8. 10. 2008 žalobce uvádí, že se týká pouze osmi písemností, jejichž doručení žalobce popíral při ústním jednání dne 18. 3. 2008. Správce daně své důkazní břemeno unesl, neboť u všech těchto písemností má vyplněnou dodejku, případně údaj o osobním převzetí. K otázce pravosti podpisu na kartě ze dne 17. 2. 2005 se žalovaný vyjádřil již dříve a na své vyjádření odkazuje. Přitom i laickým porovnáním všech žalobcových podpisů, které má žalovaný k dispozici, je zřejmé, že se od sebe liší; sám žalobce pak uznal, že záměrně používá různé podpisy. Nemožnost prošetřit veškeré nesrovnalosti není účelová argumentace, ale objektivní skutečnost, ke které žalobce z významné části přispěl, neboť údajné nedoručení písemností namítal až s dvouletou prodlevou. Žalovaný netvrdí, že argumentace rozhodnutím o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006 a rozsahu odvolání proti němu je rozhodující z hlediska doručení písemností, ovšem dokresluje celou situaci. Kdyby žalobce neznal zbylá (odvoláním nenapadená) rozhodnutí, zmínil by tuto skutečnost v odvolání a nespecifikoval by pouze některá z rozhodnutí.

Žádost o splátkování žalovaný považuje za účelový argument, neboť není zřejmé, jak může žalobce tvrdit, že více než rok po převzetí kopií rozhodnutí nebyl seznámen s jejich obsahem a žádost podal pouze z taktických důvodů. Ze sdělení České pošty, s. p. ze dne 19. 7. 2013 nelze vyvodit žádný negativní závěr ohledně práce poštovní doručovatelky, stejně tak je nepravděpodobné, že by si doručovatelka pamatovala číslo starého občanského průkazu žalobce a vzhledem k časovému odstupu tuto skutečnost již není možné prošetřit. Žádný ze svědků dále beze zbytku nepotvrdil, že by doručování probíhalo způsobem popsaným v čestných prohlášeních. Svědkové dále shodně uvedli, že žádný z nich neměl k dispozici občanský průkaz žalobce. Až na jednu výjimku uvedli, že za žalobce nikdy nic nepodepisovali. Svědek F. nadto žalobce informoval, že za něj přebírá poštu určenou do vlastních rukou a žalobce tuto skutečnost nijak neřešil. Žalovaný proto čestným prohlášením nepřikládal přílišnou váhu.

Ohledně svědectví J. V. žalovaný zdůrazňuje, že tento svědek vypovídal váhavě a na základě opakovaných otázek žalobce uvedl, že osobně za žalobce nic nepodepsal, svůj dopis na doručence neidentifikoval a neměl k dispozici žalobcův občanský průkaz. Z. F. sice vypověděl, že o nesprávném postupu při doručování informoval své kolegy i paní Š., ovšem zároveň uvedl, že o této skutečnosti neinformoval Českou poštu, a dle paní Š. si na její práci nikdo nestěžoval. Ostatní svědci nepotvrdili, že by je pan F. upozornil na nesprávný postup doručovatelky. Svědek F. si dále protiřečí ohledně přebírání pošty určené do vlastních rukou. Žádný ze svědků rovněž nevypověděl, že karty podepisovala sama doručovatelka nebo někdo jiný na její pokyn. M. B. sice uvedl, že poštu podepisoval i přebíral, ovšem zároveň opakovaně tvrdil, že ho o to žalobce požádal (svoje tvrzení zmírnil až na dotaz žalobce). V jeho výpovědi jsou dále nesrovnalosti a nevyplývá z ní, že by ho doručovatelka instruovala k podpisu za žalobce. Pan K. pouze uvedl, že si nic nepamatuje, a proto jeho čestné prohlášení

nebylo potvrzeno. Žalobce (resp. jeho pověřený zástupce) při soupisu protokolu netrval na provedení výslechu tohoto svědka.

Stran výpovědi svědkyně L. Š. žalovaný upozorňuje, že žalobce nesrovnalosti ve výpovědích předchozích svědků omlouval časovým odstupem, v tomto případě však činí opak. Svědkyně je nadto již sedm let v důchodu a doručovala pro celou ulici Na Příkopě, kde sídlí nespočet právnických osob a možnost záměny s jiným subjektem je velká. Žalovaný na základě této výpovědi nepokládá za prokázané, že sporné písemnosti nebyly doručeny správně. Žalobce opakovaně argumentuje nesprávným číslem občanského průkazu, ovšem nevysvětluje, jak takto citlivý osobní údaj mohla znát třetí osoba. Je nepravděpodobné, aby si doručovatelka předem vyhledala číslo občanského průkazu, když dle svého tvrzení denně doručovala na 400 poštovních zásilek určených do vlastních rukou.

Žalovaný zdůrazňuje, že své důkazní břemeno unesl, neboť má na všechny písemnosti řádně vyplněné dodejky. Zároveň odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-169, podle něhož je na daňovém subjektu, aby prokázal své pochybnosti stran doručení. Dle žalovaného žalobce své pochybnosti neprokázal. Podpisy na dodejkách se sice liší, ovšem stejně tak se liší i podpisy, které žalobce ve styku se správcem daně používal. Žalovaný s odstupem času již není schopen spolehlivě zjistit, jak se nesprávné číslo občanského průkazu objevilo na jedné z doručovacích karet, ovšem na vzniku této časové prodlevy se podílel rovněž žalobce. Žalovaný je přesvědčen, že výslech pana K. by nevedl k prokázání sporného doručování, neboť ani on by si pravděpodobně s odstupem času nedokázal tyto podrobnosti vybavit.

Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

Žalobce v replice doručené soudu dne 12. 1. 2018 dodává, že žalovaný ve svém vyjádření fakticky přiznal, že porušil § 115 daňového řádu a opakuje, že se zúčastnil pouze výslechů svědků a o ostatních úkonech správce daně nebyl vyrozuměn. Během svědecké výpovědi paní Š. nezmínil sdělení Úřadu městské části Praha 1 z roku 2013 a České pošty, s. p., o níž se dozvěděl až z rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, proti kterému podal žalobu, která je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 Af 4/2014. Žalovaný sice uvedl, že na základě daných důkazních materiálů nedospěl k jinému závěru, než který zastával před jejich provedením, ovšem vzhledem k tomu, že se jednalo o závěr nepříznivý pro žalobce, toto tvrzení pouze potvrzuje porušení příslušných procesních předpisů.

K doručení jednotlivých písemností žalobce opakuje, že napadené rozhodnutí obsahuje nepřesnosti ohledně převzetí kopií jednotlivých rozhodnutí a dodejek. Tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě týkající se doručení rozhodnutí veřejnou vyhláškou jsou zmatená a ve vzájemném rozporu. Žalobce rovněž nikdy výslovně netvrdil, že obdržel písemnost č. j. 279162/05/001911/8126. Žalovaný poprvé až ve vyjádření specifikoval, která rozhodnutí měla být doručena veřejnou vyhláškou. Dále nevzal v potaz, že při vyhotovení znaleckého posudku znalec vycházel mj. ze zkoušky písma žalobce z roku 2008. Žalovaný sice ve vyjádření k žalobě namítá, že není pravděpodobné, že by osoba odlišná od žalobce znala číslo jeho občanského průkazu, ovšem v prostorách společnosti Banco – Casino, a. s. se prováděla povinná identifikace osob dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v nichž bylo zaneseno i žalobcovo jméno a jeho osobní údaje. Ve správním spise nejsou založeny listiny, které žalovaný v napadeném rozhodnutí považuje za provedené důkazy

(sdělení České pošty, s. p. ze dne 19. 7. 2013, sdělení Úřadu městské části Praha 1, čestná prohlášení a protokoly o svědeckých výpovědích a znalecký posudek), ani originály příslušných dodejek. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nemá originál dodejky Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu se dnem převzetí 11. 8. 2004, neboť tato dodejka nebyla v originále předložena již v řízeních vedených zdejším soudem pod sp. zn. 8 Ca 372/2008 a sp. zn. 8 Ca 231/2009.

V. Argumentace účastníků řízení při jednání

Žalobce při jednání setrval na svých argumentech. Zopakoval, že v jeho věci žalovaný porušil § 115 odst. 2 a 3 daňového řádu. Zdůraznil, že skutková zjištění daňových orgánů jsou chybná a nemají oporu ve spise a při hodnocení důkazů byl překročen rámec povolené úvahy. Dle žalobce naopak bylo prokázáno, že nebylo řádně doručováno a údaje v doručovacích kartách neodpovídají skutečnosti. Napadenému rozhodnutí vytkl rovněž nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost.

Žalobce navrhl, aby v průběhu soudního řízení byl proveden důkaz znaleckým posudkem pro posouzení pravosti podpisu žalobce na dodejkách ze dne 11. 8. 2004, 26. 11. 2004, 21. 12. 2004, 25. 11. 2004, 17. 2. 2005, 10. 5. 2005, 20. 7. 2005 a 23. 8. 2005, a dále výslech pana K.

Žalovaný odkázal na své vyjádření a setrval na tom, že žaloba je nedůvodná a měla by být zamítnuta.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků „*správce daně prokazuje doručení vlastních písemností daňovému subjektu*“. Podle § 17 odst. 12 téhož zákona „*dokladem o doručení písemnosti příjemci je řádně vyplněná doručenka. Jsou-li o doručení pochybnosti anebo není-li doručenka, lze doručení prokázat jiným vhodným způsobem*“. Soud proto nejprve zkoumal, zda žalovaný dostál tomuto zákonnému požadavku a unesl své důkazní břemeno stran prokázání doručení.

Žalobce v žalobě činí sporným doručení těchto písemností:

1) rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 1 až 5,
2) rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacích řízení proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 9 až 19,
3) rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 20 až 71,
4) rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 002 – pořadí 1 až 21,
5) rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 003 – pořadí 1 až 5,

6) výzvy správce daně dle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 9 až 19,
7) další písemnosti z let 2004 a 2005, které mohly mít vliv na uplatňování žalobcových práv (např. výzvy k doplnění náležitostí, výzvy podle § 43 a § 31 zákona o správě daní a poplatků).

Ad 1) Položka 001 – pořadí 1 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za 3. čtvrtletí roku 2002 ze dne 29. 7. 2003, č. j. 168621/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 23. 11. 2004, č. j. FŘ-5382/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru bylo žalobci doručeno dne 26. 11. 2004.

Položka 001 – pořadí 2 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za 4. čtvrtletí roku 2002 ze dne 29. 7. 2003, č. j. 168643/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 23. 11. 2004, č. j. FŘ-5385/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 26. 11. 2004.

Položka 001 – pořadí 3 exekučního příkazu se týká platebního výměru na DPH za leden 2003 ze dne 26. 8. 2003, č. j. 184806/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č. j. FŘ-1181/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.

Položka 001 – pořadí 4 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za únor 2003 ze dne 30. 10. 2003, č. j. 222869/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č. j. FŘ-1628/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.

Položka 001 – pořadí 5 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za březen 2003 ze dne 30. 10. 2003, č. j. 222900/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č. j. FŘ-1627/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.

Soud dává za pravdu žalobci, že žalovaný v napadeném rozhodnutí pochybil, neboť u položky 001 – pořadí 1 uvedl platební výměr, který exekuční příkaz neobsahuje. Z toho důvodu pak žalovaný posunul pořadí platebních výměrů u položky 001 a vyjadřoval se k platebním výměrům v pořadí 2 až 6, nikoliv 1 až 5. Tato vada však neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť kromě chybně označeného pořadí jsou údaje týkající se jednotlivých rozhodnutí správné, a to včetně dat jejich doručení, která odpovídají dodejkám založeným ve správním spise. Stejně tak nemůže být důvodem zrušení napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalovaný označil data doručení rozhodnutí o odvolání proti platebním výměrům souhrnně, tedy 26. 11. 2004 a 11. 8. 2004. Předně je pro posouzení věci podstatné, že žalobce tato rozhodnutí obdržel, a nadto žalovaný rozdělil rozhodnutí o odvolání do dvou skupin dle data vydání (23. 11. 2004 a 4. 8. 2004) a rozhodnutí doručil ve stejném měsíci, v jakém byla vydána. Přitom je nemožné, aby rozhodnutí vydaná dne 23. 11. 2004 byla doručena dne 11. 8. 2004.

S ohledem na výše řečené není důvodná námitka, podle níž žalovaný v rozhodnutí zrušeném zdejším soudem v řízení sp. zn. 8 Ca 372/2008 označil za datum doručení rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru pod položkou 001 pořadí 1 den 8. 9. 2003, nikoliv 11. 8. 2004. Jednak je zřejmé, že se jednalo o písařskou chybu, neboť dne 8. 9. 2003

správce daně doručil příslušný platební výměr, nikoliv rozhodnutí o odvolání proti němu, především však toto rozhodnutí žalovaný zahrnul do napadeného rozhodnutí omylem, neboť není obsaženo v exekučním příkazu, a nejedná se proto o exekuční titul, k jehož vymožení správce daně nařídil danou exekuci.

Pouze pro úplnost soud dodává, že doručení písemností nemůže být zpochybněno ani z toho důvodu, že na dodejce, kterou byly doručeny rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutím pod položkou 001 – pořadí 3 až 5, není uvedeno „Banco – Casino, a. s.“ Kromě chybějícího označení společnosti totiž dodejka obsahuje žalobcovo jméno a adresu Na Příkopě 959/27, 110 00 Praha 1 – Staré město. Stejně tak není důvodná námitka, že dle žalobcova tvrzení žalovaný nedisponuje originálem dodejky s datem doručení 11. 8. 2004. Správní spis obsahuje kopii této dodejky u příslušných rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutím pod položkou 001 – pořadí 3 až 5) a soud o její pravosti, stejně jako o pravosti ostatních dodejek, neměl důvod pochybovat.

Ad 2) Položka 001 – pořadí 9 až 19 exekučního příkazu se týká platebních výměrů na DPH za zdaňovací období duben až prosinec 2003 a leden a únor 2004. Odvolací řízení o odvoláních proti platebním výměrům Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu zastavilo dle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků. Rozhodnutí o zastavení řízení byla žalobci doručena dne 21. 12. 2004, viz dodejky založené ve správním spise.

Ad 3) Položka 001 – pořadí 20 až 71 exekučního příkazu obsahuje rozhodnutí, která byla dle dodejek založených ve spise doručena takto: rozhodnutí v pořadí 20 a 21 doručena 25. 11. 2004; rozhodnutí v pořadí 22 až 44 doručena 17. 2. 2005; rozhodnutí v pořadí 45 doručeno 10. 5. 2005; rozhodnutí v pořadí 46 až 71 doručena 20. 7. 2005.

Ad 4) Položka 002 – pořadí 1 až 21 exekučního příkazu se týká rozhodnutí, která byla dle napadeného rozhodnutí (viz str. 7) doručena dne 3. 3. 2006 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb České pošty, s. p. Dle správního spisu však tato rozhodnutí byla dne 3. 3. 2006 doručena veřejnou vyhláškou v souladu s § 19 zákona o správě daní a poplatků. Tomuto postupu pak předcházelo doručení poštou, jak vyplývá z přiložené obálky, podle níž byla zásilka uložena na poště dne 23. 12. 2005 a následně vrácena zpět odesílateli.

Dle § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků (ve znění účinném do 30. 6. 2006, tedy ke dni doručení výše uvedených písemností) „*nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, uloží doručovatel písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a příjemce o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si příjemce písemnost do patnácti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se příjemce o uložení nedozvěděl*“.

Dle obálky založené ve správním spise správce daně doručoval na adresu M. B., nar. 1972, Banco casino, a. s., Na Příkopě 959/27, Praha 1 – Staré město, 110 00, Praha 1, a to zcela v souladu se žádostí ze dne 31. 10. 2003, v níž žalobce žádal o doručování na tuto adresu. Vzhledem k tomu, že zásilka byla uložena na poště dne 23. 12. 2005, doručení fikcí nastalo dne 9. 1. 2006. V souladu s výše citovaným ustanovením je přitom nerozhodné, zda se žalobce o uložení dozvěděl, či nikoliv. Rovněž nelze klást správci daně k tíži, že následně doručoval veřejnou vyhláškou, byť tento úkon nebyl pro doručení daných písemností nezbytný. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí nepřesně označil jako datum doručení poštou den 3. 3. 2006, tato skutečnost nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí,

neboť bylo postaveno na jisto, že rozhodnutí byla doručena dne 9. 1. 2006. S ohledem na právě řečené pak soud neshledal důvodnou námitku zpochybňující doručování veřejnou vyhláškou (včetně tvrzení, že žalovaný ve vyjádření k žalobě v řízení sp. zn. 8 Ca 231/2009 uvedl jako datum uložení na poštu 23. 11. 2005; předně se evidentně jedná o písařskou chybu a rovněž tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě v rámci jiného soudního řízení nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí). Na uvedeném pak nemohou nic změnit ani údajné nepřesnosti, jichž se dle tvrzení žalobce dopustil žalovaný ve vyjádření k této žalobě, či skutečnost, že žalovaný výslovně neupřesnil, která rozhodnutí byla doručena fikcí dle § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků.

Ad 5) Položka 003 – pořadí 1 až 5 exekučního příkazu se týká rozhodnutí, která byla doručena v tyto dny: platební výměr pořadí 1 dne 23. 8. 2005 (viz přiložená dodejka); platební výměry pořadí 2 až 5 byly nejprve odeslány na adresu žalobce prostřednictvím poštovního doručovatele, uloženy na poště dne 23. 12. 2005 a po marném uplynutí lhůty odeslány zpět (viz kopie obálky). K doručení tedy došlo dne 9. 1. 2006 a až posléze (dne 3. 3. 2006) správce daně přikročil k doručení veřejnou vyhláškou.

Ad 6) Výzvy správce daně dle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 9 až 19, byly dle přiložených dodejek doručeny dne 22. 11. 2004.

Ad 7) Žalobce rovněž namítá nedoručení některých písemností z let 2004 a 2005 a uvádí jejich příkladmý výčet, aniž by tyto písemnosti specifikoval číslem jednacím a datem vydání. Soud se proto takto obecnou námitkou blíže nezabýval.

S ohledem na výše řečené soud shrnuje, že žalovaný prokázal doručení všech sporných písemností, a to odkazem na dodejky založené ve správním spise (případně na přiloženou obálku, z níž je patrné, že písemnosti byly odeslány žalobci, uloženy na poště a po vypršení lhůty vráceny zpět). Rovněž není důvodná námitka, že žalovaný neuvedl, jakým způsobem byly písemnosti doručeny, neboť na str. 8 napadeného rozhodnutí stojí: „*všechny písemnosti byly odvolateli doručeny, a to prostřednictvím České pošty, s. p. nebo předány osobně v souladu s § 17 zákona o správě daní a poplatků*“. U jednotlivých položek pak žalovaný uvedl, že žalobce dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006 při osobním převzetí kopie rozhodnutí převzal i kopii dodejky, z čehož vyplývá, že správce daně písemnost doručil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Osobní převzetí proběhlo pouze u platebních výměrů uvedených pod položkou 001 pořadí 9 až 19 (viz str. 5 napadeného rozhodnutí), kdy se žalobce dostavil fyzicky ke správci daně, převzal citované písemnosti a toto převzetí stvrdil svým podpisem. Uvedená skutečnost vyplývá ze správního spisu, který u příslušných platebních výměrů obsahuje připravenou obálku, jež však nebyla odeslána, a správce daně osobní převzetí zaznamenal na dodejce. Nelze proto souhlasit s žalobcem, že by použití spojky „*nebo*“ při určení způsobu doručení způsobilo nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, neboť z něj beze všech pochybností plyne, která rozhodnutí byla doručena poštou a která osobním převzetím.

Jako zcela nedůvodnou je pak třeba odmítnout žalobcovu domněnku, že žalovaný za doručení písemností považuje převzetí jejich kopií žalobcem dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006. Tato skutečnost z napadeného rozhodnutí nevyplývá, neboť žalovaný pouze uvedl, že v tyto dny se žalobce prokazatelně seznámil s obsahem uvedených písemností. Vzhledem k tomu, že žalovaný s osobním převzetím kopií rozhodnutí nespojoval žádné právní účinky, soud se blíže nezabýval námitkou, že napadené rozhodnutí obsahuje mírné nepřesnosti ohledně osobního

převzetí kopií rozhodnutí a příslušných dodejek. Daná skutečnost totiž nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto rozhodnutí pod položkou 001 pořadí 46-71 byla doručována společně s písemností č. j. 174435/05/001911/8126, jejíž kopie včetně dodejky byla žalobci předána dne 7. 4. 2006, což žalobce stvrdil svým podpisem (viz předávací protokol připojený k výzvě správce daně k zaplacení správního poplatku ze dne 5. 4. 2006, č. j. 122006/06/001911/8126).

Vzhledem k tomu, že žalovaný prokázal doručení všech sporných písemností prostřednictvím dodejek založených ve správním spise, nelze souhlasit s námitkou zpochybňující výkaz nedoplatků č. j. 203669/05/001911/8126, neboť obsahuje výhradně pravomocná rozhodnutí správce daně, a jedná se proto o řádný exekuční titul.

S ohledem na výše řečené soud činí dílčí závěr, že žalovaný dostál své povinnosti dle § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků a své důkazní břemeno unesl, a to zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-169, podle něhož „*důkazní břemeno k prokázání doručení písemností do vlastních rukou nese dle § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu primárně správce daně. V souladu s § 17 odst. 12 daňového řádu však toto doručení prokazuje správce daně řádně vyplněnou doručenkou. (...) Aby vůbec vyvstala otázka, kdo dále ponese v otázce doručování důkazní břemeno, musí ve smyslu § 17 odst. 12 daňového řádu nejprve vyvstat důvodné pochybnosti o tom, zda příslušná písemnost, byť opatřená řádně vyplněnou doručenkou, byla do vlastních rukou adresáta doručena. Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem v názoru, že ten, kdo hodlá doručení písemnosti zpochybnit, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla*“ (pozn. soudu: daňovým řádem je v textu rozsudku Nejvyššího správního soudu myšlen zákon o správě daní a poplatků).

Žalobce v rámci daňového řízení uvedl, že poštu určenou do vlastních rukou za něj pravděpodobně přebíral někdo z pracovníků ostrahy společnosti Banco – Casino, a. s. Přitom předložil čestná prohlášení tří pracovníků (Z. F., Z.a K. a M. B.), kteří popsali přebírání doručovaných písemností shodným způsobem s výjimkou Z. F., který neuvedl, že by za žalobce něco podepisoval. Postup byl dle čestných prohlášení následující: Byl-li žalobce v kanceláři, po zavolání si přišel písemnost osobně převzít, když nebyl v kanceláři, doručovatelka vypsala výzvu a zanechala ji u svědka, který ji žalobci předal, pokud se dostavil během jeho služby do kanceláře, pokud se nedostavil, nezajímal se, zda ji předal jiný kolega, ale stávalo se, že při jeho další směně tam výzva ještě ležela. Po nějaké době doručovatelka i přes upozornění svědka, že by poštu měl přebírat žalobce osobně, nechala svědka přebírat veškerou žalobcovu poštu a instruovala ho k podpisu na její doklad i kontrolní útržek. Tuto poštu pak svědek položil na stolek mezi ostatní složky a dále ho nezajímalo, kdo a zda vůbec převzatou poštu žalobci předal. Tento postup se pro Českou poštu, s. p. stal zcela automatický, ačkoliv svědek doručovatelku několikrát upozornil na nesprávnost postupu. Rovněž nedbala na upozornění, že žalobce si minule donesenou poštu ještě nevyzvedl. Když se žalobce v kanceláři delší dobu neukázal a pošta se nahromadila, dal ji někdo do krabice a o jejím dalším osudu již svědek nevěděl.

Žalobce se rovněž dovolával skutečnosti, že podpisy na dodejkách nepatří jemu, a jako důkaz předložil znalecký posudek, podle něhož dodejku ze dne 17. 2. 2005 podepsala osoba odlišná od žalobce.

Soud k uvedeným tvrzením předně uvádí, že jejich důvěryhodnost značně snižuje fakt, že žalobce byl s obsahem písemností seznámen nejpozději dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006, kdy si od správce daně osobně převzal jejich fotokopie, včetně kopií dodejek. I kdyby tedy soud vycházel z nejzazšího data, kdy se žalobce mohl seznámit s obsahem rozhodnutí, obdržel žalobce tyto písemnosti téměř dva roky před vydáním exekučního příkazu a v tomto období nikdy nezpochybnil jejich doručení a pravost podpisů na dodejkách. Výjimku tvoří tři platební výměry uvedené v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 20, 21 a 44, jejichž doručení žalobce popřel v souvislosti s odvoláním ze dne 24. 2. 2006 proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006, které se týkalo platebních výměrů označených v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 1 až 71.

Soud si je vědom skutečnosti, že dle správního spisu žalobce obdržel fotokopie platebních výměrů pod položkou 001 pořadí 1 až 19 a 45 až 71 dne 7. 4. 2006, tedy více než měsíc po podání odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva. Je však stěží uvěřitelné, že by žalobce v odvolání nenamítal, že zástavní právo je zřizováno s ohledem na platební výměry, o jejichž existenci žalobce neměl tušení. Žalobce přitom své odvolání nedoplnil po nahlédnutí do spisu dne 21. 3. 2006, ani po obdržení zbylých fotokopií dne 7. 4. 2006. Stejně účelovou soud shledává argumentaci, podle níž žalobce automaticky popřel doručení platebních výměrů označených v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 22 až 43, které byly doručeny společně s platebním výměrem v pořadí 44. Soud nevidí jediný rozumný důvod, proč by žalobce v odvolání nenamítl, že obsah těchto rozhodnutí mu není znám.

Obdobně soud hodnotí žádost žalobce o povolení splátkování částky 2 770 463 Kč ze dne 15. 6. 2007, neboť žalobce sice projevil údiv nad výší nedoplatku, ovšem zároveň proti němu nic nenamítal a byl ochoten jej správci daně zaplatit ve splátkách. Argumentaci uvedenou v žalobě oslabuje také fakt, že žalobce se prokazatelně seznámil s většinou rozhodnutí dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006, tedy více než rok před podáním žádosti o splátkování a výše nedoplatku pro něj z toho důvodu nemohla být překvapivá.

Soud uznává, že odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádost o splátkování nejsou přímým důkazem o řádném doručení sporných písemností, to však nemění nic na skutečnosti, že tímto způsobem jsou žalobcova tvrzení významně zpochybněna. Na tomto místě je rovněž vhodné upozornit, že zákonodárce v § 51 odst. 3 daňového řádu výslovně stanovil, že není-li doručenka řádně vyplněna, „*lze doručení prokázat jiným způsobem, například tím, že je z postupu adresáta písemnosti zjevné, že mu bylo doručeno*“. Byť toto ustanovení neplatilo v době doručování sporných písemností, je zřejmé, že žalobcův postup při podání odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádosti o povolení splátkování je pro posouzení řádnosti doručování relevantní.

Ačkoliv tedy bylo žalobcovo tvrzení z větší části zpochybněno, soud dále posoudil důkazy, které žalovaný provedl za účelem prokázání doručení příslušných písemností. Jednalo se v prvé řadě o sdělení České pošty, s. p., která dne 21. 3. 2006 na základě výzvy k součinnosti uvedla, že dle dodávacích dokladů pošty Praha 1 žalobce převzal osobně zásilku dne 17. 2. 2005 a dne 25. 11. 2005 a převzetí stvrdil svým podpisem a číslem průkazu totožnosti (pozn. jedná se v obou případech o žalobcův starý občanský průkaz). Žalobce sice namítá, že pošta své sdělení ničím nedoložila, ovšem soud o jeho věrohodnosti neměl důvod pochybovat, neboť se jedná o nezávislou třetí osobu, která na výsledku sporu nemá jakýkoliv zájem. Nadto pošta dne 8. 10. 2008 doložila kopii doručovací karty ze dne 17. 2. 2005, která její dřívější sdělení potvrdila.

Ohledně data 17. 2. 2005 sice žalobce ve správním řízení předložil znalecký posudek, podle něhož se nejedná o pravý podpis žalobce, ovšem soud se ztotožňuje s žalovaným, že jeho průkaznost je snížena skutečností, že žalobce používá více než dva typy podpisů, z nichž vyšel znalecký posudek (v tomto smyslu nemůže být úspěšná námitka, že znalecký posudek vycházel mj. ze zkoušky písma žalobce z roku 2008). Ve správním spise jsou založeny písemnosti, které prokazatelně podepsal žalobce, přičemž se tyto podpisy navzájem výrazně liší. Jedná se o doručenky, jejichž pravost žalobce nenapadá (např. písemnost č. j. 201329/08/001911/8126 doručená dne 17. 6. 2008, písemnost č. j. 469901/11/001912109333 doručená dne 24. 10. 2011), dále přiznání k dani z přidané hodnoty, protokoly, při jejichž sepsání byl žalobce přítomen (např. odpověď na výzvu správce daně ze dne 7. 11. 2011 zaevidovaná pod č. j. 510042/11 nebo odpověď na výzvu správce daně ze dne 26. 6. 2012 zaevidovaná pod č. j. 367169/12), nebo odvolání proti exekučnímu příkazu. Odlišné podpisy žalobce používá i na svých soukromých písemnostech, např. na smlouvě o nájmu nebytových prostor ze dne 31. 6. 2007, smlouvě o dílo ze dne 1. 9. 2007, smlouvě o převodu vlastnictví bytové jednotky ze dne 29. 8. 2007, pojistné smlouvě ze dne 18. 10. 2007 atd.). V rámci skupiny tzv. „textových“ podpisů je rovněž patrné, že žalobcův podpis lze v některých případech spíše číst jako B., nikoliv B. (viz výše uvedenou smlouvu o dílo). Soud se tedy shoduje s žalovaným, že předložený znalecký posudek bez dalšího neprokazuje, že se nejedná o žalobcův podpis. Navíc soud připomíná, že je-li v průběhu správního řízení mezi účastníky určitá otázka sporná a správní orgán za účelem jejího vyhodnocení provádí důkaz znaleckým posudkem, který byl vypracován na objednávku některého z účastníků, pak by měl na tento posudek nahlížet s větší rezervou než na znalecký posudek vypracovaný znalcem, který je vůči účastníkům řízení nezávislý (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2014, č. j. 47 A 15/2012-152).

Datum 25. 11. 2005 soud považuje za zřejmou písařskou chybu, neboť v tento den správce daně žalobci žádnou písemnost nedoručoval a je zřejmé, že bylo myšleno 25. 11. 2004. Dotaz správce daně zněl na 25. 11. 2004 a je zcela nepravděpodobné, že by se pracovnice České pošty, s. p. zmýlila a hledala písemnost z roku 2005, neboť se mj. orientovala podle uvedeného čísla jednacího, které je vždy jedinečné. Úřad městské části Praha 1 na výzvu správce daně sdělil, že nový občanský průkaz vystavil dne 2. 6. 2005, starý občanský průkaz byl v systému zrušen pro poškození a jeho platnost skončila dne 28. 6. 2005. Dne 25. 11. 2004 byl tedy žalobcův starý občanský průkaz stále v platnosti, a sdělení pošty proto nelze z tohoto důvodu zpochybnit. Je pravdou, že v doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005, kterou pošta zaslala spolu se svým sdělením ze dne 8. 10. 2008, je uvedeno číslo starého občanského průkazu, i když ho žalobce již v této době odevzdal příslušnému úřadu; soud však zdůrazňuje, že je nepravděpodobné, že by si poštovní doručovatelka pamatovala číslo starého občanského průkazu či že by si toto číslo vyhledávala na starých doručovacích kartách, když dle svého vyjádření doručovala pro celou ulici Na Příkopě (na 400 poštovních zásilek denně).

Soud se dále zabýval jednotlivými výslechy svědků. Svědek V. se k předloženým čestným prohlášením vyjádřil velmi neurčitě, na žádné z předložených doručenek neidentifikoval svůj podpis a vypověděl, že za žalobce nic nepřebíral ani nepodepisoval a neměl k dispozici jeho občanský průkaz. Svědek F. rovněž potvrdil, že u sebe nikdy neměl žalobcův občanský průkaz a současně uvedl, že se nepodepisoval na doručenky za žalobce. Zároveň dodal, že se stávalo, že našel při další směně jím převzatý ale doposud nedoručený doporučený dopis, což však odporuje jeho tvrzení, že by doporučený dopis nepřevzal a veškerou poštu ihned posílal na recepci. Svědek B. sice potvrdil správnost čestného prohlášení a vypověděl, že za žalobce poštu přebíral i podepisoval (doručenky i doručovací karty), ovšem zcela jasně popřel, že by měl žalobcův občanský průkaz či razítko společnosti

Banco – Casino, a. s. (dle výpovědi nikdo z ochranky společnosti). Rovněž opakovaně a určitě tvrdil (ačkoliv na žalobcovy otázky své tvrzení zmírnil), že doporučené písemnosti přebíral na žádost žalobce, a nepotvrdil, že by ho doručovatelka instruovala k podpisu za žalobce. Pan K. se ke svědecké výpovědi nedostavil a toliko poslal email, v němž uvedl, že si na dané skutečnosti již nevzpomíná. Z toho důvodu nepotvrdil obsah svého čestného prohlášení. Zástupkyně žalobce JUDr. Viková na předvolání svědka dále netrvala.

Svědkyně L. Š. (doručovatelka sporných písemností) vyjádřila přesvědčení, že doručenky a doručovací karty za žalobce nikdo nepodepisoval, a uvedla, že podpisy na doručenkách nekontrolovala. Dále popsala správný způsob doručování, přičemž si byla vědoma, že za jeho nedodržení by jí hrozil postih. V průběhu svědecké výpovědi uvedla, že doporučený dopis předala buď přímo žalobci, nebo jej někdo i s dodejkou a doručovací kartou odnesl do kanceláře a zpátky donesl podepsanou dodejku i kartu. Nicméně pravdivost textu čestného prohlášení i nadále odmítala (zejména to, že by ochranku instruovala k podpisu za žalobce).

S ohledem na výše řečené soud uvádí následující: k hodnocení uvedených důkazů přistupoval s vědomím, že žalobcovo tvrzení stran nedoručení sporných písemností bylo podstatně oslabeno jeho následným procesním postupem (zejména podáním odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádosti o povolení splátkování). Žalobce sice opatřil tři čestná prohlášení osob pracujících jako ochranka společnosti Banco – Casino, a. s., ovšem tyto osoby při svědecké výpovědi neidentifikovaly svůj podpis na předložených dodejkách, svědek V. se k průběhu doručování vyjádřil velmi neurčitě a svědek K. se k výslechu nedostavil. Svědecká výpověď pana F. rovněž obsahuje vzájemné rozpory (svědek jednak uvedl, že za žalobce přebíral poštu určenou do vlastních rukou, a zároveň své tvrzení na jiném místě popřel).

Soud považuje za podstatné, že všichni svědci zcela určitě popřeli, že by měli u sebe žalobcův občanský průkaz a razítko společnosti (dle výpovědi pana B. nikdo z ochranky společnosti), což vylučuje, aby za žalobce podepisovali doručovací karty, na nichž je uvedeno číslo občanského průkazu i razítko společnosti. Soud přitom považuje za zcela nepravděpodobné, že by číslo občanského průkazu vyplnila předem sama poštovní doručovatelka, neboť vzhledem k počtu doručovaných zásilek je tento předpoklad nepravděpodobný a z provedeného dokazování nikterak nevyplývá. Svědci pracující coby ochranka nic takového neuvedli, paní Š. toto tvrzení jednoznačně popřela (rovněž si byla vědoma skutečnosti, že za nedodržení předepsaného postupu by jí hrozil postih) a dle sdělení pošty doručené dne 19. 7. 2013 si vedoucí směny nepamatovala, že by paní Š. chybovala ve způsobech doručování či že by její práce vykazovala jiné nedostatky. Že paní Š. nedisponovala razítkem společnosti je pak zcela evidentní. Výše uvedené skutečnosti tedy zpochybňují způsob doručování uvedený v protokolech o svědeckých výpovědích (zejména svědka B., potažmo však i dalších svědků), neboť žádný z nich neměl k dispozici žalobcův starý ani nový občanský průkaz a razítko společnosti. Paní Š. dále jednoznačně popřela, že by zásilky určené do vlastních rukou nechala podepsat jinou osobu, případně dokonce tyto osoby k podpisu instruovala; soud sice připouští, že tato svědkyně jakožto doručovatelka měla určitý zájem, aby pro ni výpověď vyzněla příznivě, ovšem její projev (silně emotivně laděný) nepůsobí připraveným či vykonstruovaným dojmem a soud o jeho pravdivosti neměl důvod pochybovat.

Je sice pravda, že dle své výpovědi paní Š. doporučené zásilky předala buď přímo žalobci, nebo je někdo i s dodejkou a doručovací kartou odnesl do kanceláře a zpátky donesl

podepsanou dodejku i kartu; soud však její výpověď hodnotí v souvislosti s výpovědí svědka F., podle něhož byl žalobce se způsobem doručování obeznámen, a dále svědka B., který opakovaně tvrdil, že přebírání pošty probíhalo na výslovnou žalobcovu žádost (ačkoliv na žalobcovu otázku své tvrzení zmírnil). Paní Š. rovněž vypověděla, že důvěřovala, že příslušné dodejky a doručovací karty podepisoval žalobce, a o její výpovědi soud neměl důvod pochybovat (viz výše). V tomto smyslu se pak jeví jako nepravděpodobné, že by osoby odlišné od žalobce disponovaly jeho občanským průkazem, jehož číslo by uvedly na doručovací karty, a podepsaly se za žalobce. Žalobce sice v replice argumentoval, že v prostorách společnosti Banco – Casino, a. s. se prováděla povinná identifikace osob dle zákona o loteriích a jiných podobných hrách, soud však zdůrazňuje, že § 36 tohoto zákona dopadá výhradně na návštěvníky kasina, nikoliv na žalobce, který byl v dané době v obchodním rejstříku zapsán jako jeho místopředseda.

Jako nedůvodnou shledal soud rovněž námitku, že správní spis neobsahuje veškeré podklady, ze kterých žalovaný vyšel při vydání napadeného rozhodnutí. Konkrétně se jedná o sdělení České pošty, s. p. doručené dne 19. 7. 2013, sdělení Úřadu městské části Praha 1 (včetně výzev správce daně, na základě kterých byla učiněna), čestná prohlášení, protokoly o svědeckých výpovědích, vyjádření pana K. a znalecký posudek PhDr. J. V. Soud předně uvádí, že žalobce tuto námitku poprvé vznesl až v replice ze dne 11. 1. 2018, tedy zcela zřejmě po uplynutí lhůty stanovené v § 71 odst. 2 věta poslední s. ř. s. Namítaný nedostatek je však třeba považovat za vadu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož „*soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*“. K této vadě tedy soud může přihlédnout z úřední povinnosti, ovšem výhradně tehdy, pokud vady brání přezkumu v mezích žalobních bodů. V řešeném případě je třeba souhlasit s žalobcem, že správní spis výše uvedené podklady neobsahuje. Soudu je však z úřední činnosti známo, že u zdejšího soudu je pod sp. zn. 6 Af 4/2014 vedena žaloba téhož žalobce týkající se obdobných skutkových okolností. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*obě řízení vychází ze stejných skutečností, odvolací orgán proto pro své rozhodnutí využil poznatky z tohoto doplnění dokazování*“. Soud přitom ověřil, že správní spis zaslaný soudu ke sp. zn. 6 Af 4/2014 obsahuje veškeré podklady, z nichž žalovaný vyšel při vydání napadeného rozhodnutí a jejichž absenci žalobce namítá. Obsah čestných prohlášení a znaleckého posudku je nadto totožný s jejich kopiemi, které žalobce předložil jako přílohy žaloby. Skutečnost, že správní spis k nyní projednávané žalobě tyto materiály neobsahuje, proto nebránila soudu v přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí a nebyla důvodem pro jeho zrušení postupem dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

S ohledem na výše řečené se tedy soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že „ačkoliv se nepodařilo odstranit veškeré nesrovnalosti“, správce daně prokázal, že žalobci sporné písemnosti byly doručeny. Vyšel zejména z žalobcova následného procesního postupu, přičemž způsob doručování předestřený žalobcem se neprokázal. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí specifikoval, že za tyto nesrovnalosti považuje uvedení čísla starého občanského průkazu na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005, ačkoliv žalobce v této době starý občanský průkaz již neměl u sebe. Rovněž z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tuto nesrovnalost se nepodařilo vysvětlit s ohledem na časový odstup, neboť pošta již další doklady neměla k dispozici a paní Š. u společnosti již mnoho let nepracuje. Soud proto s ohledem na řečené neshledal napadeného rozhodnutí v této části nepřezkoumatelným, přičemž nepovažoval ani za nezbytné provést v řízení před soudem žalobcem navržené důkazy, neboť správní spis obsahoval dostatek podkladů pro vyřčené skutkové závěry.

Žalobce rovněž namítl porušení následujících procesního ustanovení:

Dle § 115 odst. 2 daňového řádu „*provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků*“.

Soud uznává, že žalovaný v rámci doplnění dokazování nevydal písemnost, kterou by žalobce výslovně seznámil s provedenými důkazy, ovšem tato vada neměla dopad do žalobcových práv, a proto ani nemohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. V tomto smyslu je třeba připomenout § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle něhož „*soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*“. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, že soud může žalobou napadené rozhodnutí zrušit pouze pro takovou vadu řízení, která měla za následek nezákonné rozhodnutí.

Žalovaný vyšel z důkazních prostředků shrnutých na str. 3 až 4 napadeného rozhodnutí, tedy z výslechů svědků, vyjádření Úřadu městské části Praha 1 a České pošty, s. p., čestných prohlášení a znaleckého posudku.

Soud k jednotlivým důkazním prostředkům dodává, že žalobce sám opatřil znalecký posudek, čestná prohlášení a byl přítomen výslechu svědků, který sám navrhl a během něhož využil možnosti klást svědkům otázky. V rámci svědecké výpovědi L. Š. byl žalobce seznámen se skutečností, že má správce daně ověřeno, že na jedné z doručovacích karet je uvedeno číslo občanského průkazu, který v té době již prokazatelně neměl, neboť svědkyně byla s touto skutečností konfrontována. Česká pošta, s. p. nebyla schopna vzhledem k časové prodlevě poskytnout konkrétní informace a žalovaný z jejího sdělení získal toliko údaj, že paní Š. byla bezproblémovým zaměstnancem. Ovšem i tato informace zazněla během svědecké výpovědi paní Š. Soud tedy shrnuje, že žalobce nebyl zkrácen na svých právech, neboť doplněné důkazní prostředky buď sám opatřil, nebo byl s jejich obsahem seznámen. Navíc v průběhu daňového řízení měl dostatek možností vznést své argumenty, čehož také náležitě využil, kdy také reagoval na jednotlivé provedené důkazy. Napadené rozhodnutí proto pro něj nemohlo být (jakkoli s ním nesouhlasí) překvapivé.

Na závěr soud dodává, že žalovaný dospěl k správnému závěru, že sporné písemnosti byly žalobci doručeny a nedošlo k prekluzi práva doměřit daň, a z toho důvodu není důvodná ani námitka, podle níž byly prekludovány platební výměry na daňové penály pod položkou č. 004 – pořadí 3 až 21, 22 až 24 a 25.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. 1. 2018

JUDr. Karla Cháberová v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.